

Milí čtenáři,

je konec června, a tudíž ten správný čas pro vydání našeho družinového časopisu. Někomu se dostává do rukou poprvé, někdo už se s ním seznámil v minulých letech. Vždy na konci školního roku se v něm můžete dočíst o některých akcích, které jsme společně s dětmi prožili.

Děkuji všem, kteří jste vložili důvěru do školní družiny a svěřili nám své ratolesti. Všichni jsme se snažili nabídnout dětem různé volnočasové aktivity, při kterých se mohly nejen něčemu přiučit, ale si i aktivně odpočinout. Ať už při hraní stolních her, při rukodělných činnostech, při zpívání, čtení, hádankách, kvízech, cvičení, soutěžení ...jen mobily jsou u nás zakázány. Vždyť volný čas je zvláště v dnešní době tak vzácný, že by bylo škoda strávit jej s mobilem, když je kolem nás tolik krás...

Člověk je tvor společenský a jedním z našich cílů je přispívat k utváření a kultivaci mezilidských vztahů. Vytváření formálních i neformálních skupin na základě společného zájmu je součástí socializace každého dítěte. A právě my, pedagogové volného času, se podílíme na rozvíjení schopností dětí, na usměrňování a uspokojování jejich zájmů a potřeb, na formování

žádoucích postojů a morálních vlastností. Na základě praktických činností a zkušeností si tak vytvářejí vlastní názor na život a na svět.

Věřte, že i při tak zdánlivě jednoduché a nenáročné činnosti jakou je hra, se naplňuje motto naší družiny – „Učení je hra, hra je učení“.

Přeji všem naplňující společné chvíle, na které budete rádi vzpomínat.

Alena Šťastná
vedoucí vychovatelka

Kuchyňka stále pokračuje

Naše odpolední návštěvy školní kuchyňky spojené s přípravou různých dobrot se postupně staly velmi oblíbenými, takže jsme se ani letos o ně nechtěli připravit. Vzhledem k velkému počtu kroužků, které děti navštěvují, byl sice trošku problém vybrat den, který by vyhovoval všem zájemcům, ale i to jsme nakonec zvládli. Volba padla na pátek, kdy děti neváhaly zůstat v družině déle, aby mohly ochutnat něco dobrého, co si samy připraví. A tak se naše páteční odpoledne nesla v duchu vůně různých laskomin, které nám všem udělaly velkou radost. Při kuchaření jsme se dozvěděli i leccos nového a zajímavého a tak třeba už víme, že fešák není jen pán, který skvěle vypadá, ale i koláč, který navíc skvěle chutná. Že slovo PRDOPEČ není kouzelnické zaklínadlo, ale zkratka názvu prášku do pečiva, který s těstem udělá opravdové zázraky – když se umí správně použít. I hodně legrace jsme zažili, třeba když jsme našim spolužákům z jiných zemí vysvětlovali, co znamená slovo „jednohubky“, které z naší kuchařské dílny také vyšly. Bylo to hezké a bylo toho dost, co jsme při našem kuchaření zažili, takže se už těšíme, co dobrého si připravíme v naší kuchyňce po prázdninách.

Výlet do Mercuria Laser Game

Na konci ledna jsme se školním klubem vyrazili na laser game v Braníku. Děti se rozdělily do týmů. Potom jsme všichni popadli zbraně a rozprchli se do bojovné atmosféry světelné arény. Zúčastnili jsme se tří her a ani jedno tričko nezůstalo suché, o čemž vypovídalo i skóre některých jedinců. Klíčová však byla spolupráce, která zajistila týmovou výhru. Laser game jsme si všichni moc užili a v Mercuria Lase Game nás určitě neviděli naposled!

Interaktivní výstava Neboj, neboj!

Na jaře, ještě těsně před aprílovým počasím, se vydalo páté oddělení na interaktivní výstavu Neboj, neboj!, která se konala ve výstavním prostoru Atria na Žižkově. Již cesta samotná byla dobrodružná, protože tento den opravdu hodně přšelo, a tak ani deštník, pláštěnka či nepromokavá bunda nebyly nic moc platné. Při cestě tam nám vjeli do cesty hasiči, takže jsme se v dopravním prostředku navzájem chytali, jak to šlo a následně se na Náměstí Míru porouchala tramvaj, která jela před naší, takže jsme museli řešit, co dál. Nakonec jsme se zpožděním zdárně dorazili na místo určení. Byl pro nás připraven interaktivní program, několik úkolů a skupinová debata. Výstava byla uspořádána na motiv knihy o strachu, kterou celý rok čteme a o které si povídáme. To ale nebyl konec výletu, protože při zpáteční cestě se porouchala přímo naše tramvaj, ve které jsme seděli, a tak jsme doufali, že snad už máme za tento den vše špatné vybráno. Do školy jsme dorazili už suchou nohou a bez dalších nástrah. Děkujeme tam nahoru, že jsme to vše bezpečně zvládli.

Výstava žab

Na konci dubna jsme se vydali na výstavu žab do Stanice mladých přírodovědců na Praze 5. Seznámili jsme se s různými druhy pralesních žabek z Jižní Ameriky v biotopových nádržích, které připomínaly jejich původní domov. Chovatel nám poutavě vyprávěl o zajímavém vývoji žab, jejich potravě, rozmnožování, zbarvení... Na otázky, které kladl dětem, mnohdy dostal velmi zajímavé a vtipné odpovědi.

Děti si pečlivě prohlédly všechny vystavované žáby a nakonec vybíraly žabí Miss. To vám byla důležitá disciplína! Mnohdy se nemohly rozhodnout, které krasavici dát svůj hlas. Mně se nejvíce líbila žabička jménem pralesnička (druhé jméno je v tajence – okénka s tečkou). Poté jsme se přesunuli do stálé expozice tropických terárií, kde nám průvodkyně ukázala stálé obyvatele – krokodýla, masožravé i suchozemské želvy, různé hady a ještěry.

Odpoledne to bylo zábavné i poučné. Klidně se tam můžete kdykoliv vypravit s celou rodinou.

1.	.				
2.		.			
3.			.		
4.				.	
5.				.	
6.			.		
7.		.			
8.	.				

1. horní část těla
2. otec a ...
3. jméno zpěváka Gotta
4. mládě kozy
5. opak začátku
6. kde žijí čerti
7. 7 dní
8. mražená sladkost na dřívku

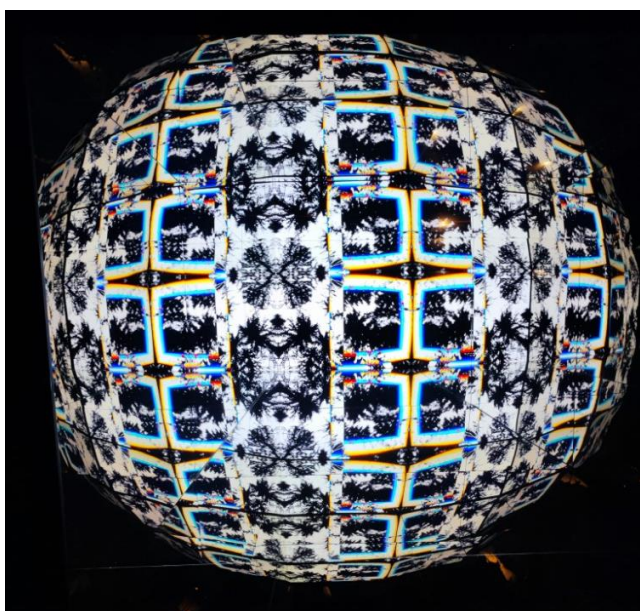
Výstava motýlů

V květnu jsme se opět vypravili do říše motýlů. Navštívili jsme výstavu v Botanické zahradě v Tróji. Kromě zajímavých rostlin z tropů i jiných částí světa jsme tu mohli vidět i různobarevné motýly, kteří poletovali kolem nás. Zároveň jsme si poslechli pěknou přednášku o rostlinách i o životě motýlů. Dostali jsme do družiny i několik malých housenek „sovích motýlů“, které jsme krmili listy banánovníku a kan. Vyrostli nám pěkní cvalíci a nyní čekáme, až se nám z kukel vylíhnou první motýli. Snad to stihnou ještě do prázdnin (stihli...).

Návštěva Lumia Gallery

V polovině května jsme s dětmi navštívili interaktivní Galerii Lumia v Celetné ulici. Expozice byla plná digitálního a audiovizuálního umění, jež nás pohltilo hned při příchodu dovnitř. Každé z děl mělo trochu jinou formu, ale každé z nich pracovalo s našimi vjemy a fantazií. Viděli jsme například 3D projekci světelné mandaly či videomapping sebe samých. Dětem se nejvíce zalíbilo v zrcadlovém bludišti, ze kterého jsme se společnými silami nakonec vymotali.

KVÍZOVÁ OTÁZKA

Co je to VIDEOMAPPING?

- čtení z map pomocí videa
- projekce libovolných animací
- orientace ve videohře

Správnou odpověď najdeš na konci časopisu.

Polytechnická výuka na Střední odborné škole

Pro děti, které se nemohly zúčastnit školy v přírodě, byl mimo jiné na programu i výlet do Střední odborné školy Jarov. V dílnách si mohly vyzkoušet, jak se pracuje se dřevem a při té příležitosti si sestavit dřevěný hlavolam. Další skupina se věnovala práci s plechem a vyrobila si píšťalky. U malířů děti malovaly podle předlohy nebo vlastního návrhu na připravenou zeď. Bohužel nebyl dostatek času se věnovat dalším činnostem, které pro nás v odborné škole připravili. Všechny účastníky je třeba pochválit, s jakým nadšením se výrobě a malování věnovali. A za pomoci studentů prvního ročníku i pánů mistrů všechny úkoly úspěšně zvládli.

Vybrané perličky z družinového pramene moudrosti

Jednou z nejzábavnějších stránek práce ve školní družině je možnost vyslechnout výroky o životě a světě kolem nás od osob ještě plně nezatížených společenskými normami a konvencemi. Zde se tedy podělíme o některé z perliček, a to bez cenzury a politické ani jiné korektnosti.

Lesní muž mezi stromy a mezi lavičkami

S A. jsme se bavili o Indonésii.

Já: "Představ si, že mám kamaráda, který má indonéskou manželku, hodně tam jezdil a jednou tam dokonce viděl tygra ve volné přírodě."

A.: "No tam je hodně různých zvířat v džungli."

Já: "No, tam žije i lesní muž, orangutan."

A.: "No toho máme také v třídě, J. je také opičák."

Sežral jsem tuňáka

Stalo se, že jsem se v pozdních odpoledních hodinách, když už všechny svačiny byly zkonsumovány, podělil o své zásoby jídla ve formě malé plechovky tuňáka. Týden poté jsem si dal tuňáka a zrovna jsem ho dojídal, když ke mně přistoupil J.

J.: "R. říká, že máte tučňáka?"

Zdalo se mi, že jsem slyšel to "č", ale jak mi nezapadalo do kontextu, tak jsem ho vytěsnil a rychle odpověděl.

Já: "Už jsem ho snědl."

J., naprosto vyděšený: "Co, vy jste ho snědl?!"

V tu chvíli mi došlo, že to "č" tam skutečně zaznělo, tak jsem se rychle opravil.

Já: "Tuňáka, ne tučňáka." A došlo mi, že nedorozumění vzniklo tím, že pro R. čeština není mateřským jazykem.

We don't need no education

Děti si přály, aby si mohly pustit nějaké své oblíbené písničky na YouTube. Tak jsem dal pokyn, ať si každý vybral jednu a že je pustíme po pořadí. A vyslechli jsme si několik srandovních kousků, zřejmě oblíbených na internetu. Pak zaznělo, abych nějakou písničku vybral také já. Jelikož jsme ve škole, tak jsem chtěl něco ze školního prostředí a první, co mě napadlo, bylo "I Don't Like Mondays" od Boomtown Rats, ale hned mi došlo, o čem to je a že to není zrovna vhodné pro sedmileté děti. Pak jsem si vzpomněl na "Another Brick in the Wall" od Pink Floyd, že to je o vzdělávání, a tak jsem pustil videoklip, který jsem předtím neviděl... ano, tak třicet let. Pamatoval jsem si, že tam byla postava přísného učitele, ale už vůbec ne pasáže, kde žáci, seřazení do zástupů, končí v mlýnku na maso. Několik dnů poté mi má paní vedoucí sdělila, že matka K.-a potom vyprávěla, jak to video K. docela vyděsilo. K.-ově matce jsem se omluvil a při první příležitosti jsem to s K.-em chtěl probrat.

Já: "K., víš, že to video, co jsme viděli, není reálné, to byly figurky, ne skutečné děti."

K.: "Já vím! On ten mlýnek by nemohl ani fungovat, zasekla by se žebra!"

Já: "Ne, žádný skutečný mlýnek na maso tam ani nebyl. To je jen umělecká představa."

K.: "Ano, já vím, to tam ten pán dal jenom to, co ho napadlo, když bral drogy."

Já: "OK, K., běž si hrát."

Nirvana

Jednou jsem pozoroval děti v družině a jedno z nich nečinně sedí a kouká do dálky nebo do zdi, a tak jsem ho oslovil:

Já: "Sedíš a přemýšlíš, nebo jen sedíš?"

R.: "Jen sedím."

Já: "A v hlavě se neděje nic, žádná myšlenka?"

R.: "Žádná."

Já, připraven vysvětlit pojem nirvány: "A víš, jak se říká takovému stavu mysli?"

R., velmi klidně: "Ano, spojení s vesmírem."

Budoucnost je puberta, adolescence (a sprostota)

L.: "Oni jsou takoví srabi!"

Já: "Krabi? Proč krabi?"

L.: "Ne, ono se to tak říká, když se někdo bojí. Ale já nejsem sprostá! Až mi bude sedmnáct, tak budu sprostá až až, ale teď ještě nejsem."

Více fotek z našich akcí najdete na webu školy/školní družina (<https://www.zsskolni.cz/skolni-druzina/prezentace-akci/>).

**A TO JE KONEC, PŘÁTELÉ !
PŘEJEME VÁM KRÁSNÉ A POHODOVÉ PRAZDNINY.
POKUD TO PŮJDE, MĚJTE VESELOU MYSL, RADUJTE
SE Z MALÍČKOSTÍ A ZE SPOLEČNOSTI SVÝCH
BLÍZKÝCH.**

Vladislava Odehnalová, Marcela Kodíčková, Renáta Papoušková, Daniel Kotrla, Alena Šťastná, Jasmín Muhič, Hana Topolančinová, Milan Bednář a Kateřina Lepešková

